

DIALOG DIREKT #65

Moralisk upprustning

Kära vänner!

Alnäs roll i framtiden är något som är föremål för tankar och bön. Frågan har tagits upp vid olika tillfällen och följande brev från *Gunnar Wieselgren* är relaterat till detta.

”Alnäs vara eller inte vara” är en nyttig tankeställare. Skall Alnäs under de närmaste åren vara ett redskap i Guds hand för att Hans vilja skall ske med vårt folk eller har Han något annat i sikte ?

När jag ställer mig sådana frågor innebär det både att inför mig själv utvärdera det som varit och att ställas inför utmaningen att söka Vår Herres ledning om min egen, vår gemensamma och vårt folks uppgift.

För egen del har jag den största anledning att tacka Gud för Alnäs eftersom jag från Alnäs början 1953 till december 1990 fått ha mitt hem där. När jag varit hemma har jag vid otaliga tillfällen fått se hur Gud ingripit i människors liv liksom i mitt eget och en förändring skett som haft sin betydelse även för vårt folk. I stillhet har tankar fötts som när de förverkligats blivit av betydelse för människor och situationer, också i andra länder.

Jag har också blivit djupt medveten om att det funnits tider då jag ställt mig själv i centrum och genomdrivit min egen vilja vilket varit förödande för andra. Det var inte en fråga om mina vänner gav mig förtroende utan om jag ödmjukad hade sådant förtroende för dem att jag var beredd att vara öppen om vad som rörde sig hos mig och för ett gemensamt sökande efter Guds ledning. En del som bodde på Alnäs flyttade när de inte kände att Guds Ande härskade och att de inte kunde utvecklas. Det fanns de som var mer relaterade till Gud än till min vänskap och som hjälpt mig till insikt om mig själv. Jag vet att jag fått förlåtelse från Herren Jesus Kristus och jag tror att jag också fått det från människor vars tro och liv jag kört över. Jag tackar Gud för att Guds Ande på nytt kunnat verka även i

sammanhang där jag råkat vara med när förlåtelsen blivit en realitet.

Nu bor vi inte längre på Alnäs. Nu är vårt hem i Solna och det behövs ständigt på nytt bli en Guds Andes verkstad. När Oxfordgruppens och moralisk upprustnings budskap först kom till Sverige var det i de många hemmen som de fyra absoluten och Guds ledning leddes till förvandling, till ett nytt liv och nya förhållanden. Det var där i familj efter familj, i den värld och de sammanhang där var och en levde som förvandlingen skedde och därifrån nådde ut landet. Är det också nu så att det först och främst är genom våra hem som förvandlingens kraft skall nå ut i landet. Då kanske vi på nytt kommer att upptäcka hur mycket vi behöver varandra. Kanske då också Guds Andes plan kommer att klarna för vad vi är menade att göra gemensamt

Finn **Harald Wetterfors** och jag har haft förmånen att vara fem dagar hos **Lennart Sjögren** i Arvidsjaur och fått möta flera av hans vänner, människor som kommit att stå honom och **Gunda** nära. Man upplever sanningen i ordet: ”där två eller tre är församlade i mitt namn där är jag mitt ibland dem”.

Gunnar Wieselgren

Med risk att verka envis sänder jag dig denna understreckare - kanske ej observerad i Göteborg! Kan ej upphöra att tacksamt tänka på ditt aktualiserande av Guds närvaro.

Med dessa rader sänder *Maria Moberger* en artikel om *Luther*. Jag har läst den med stort intresse. Från artikeln lär jag mig att det är 450 år sedan Luther gick bort. I många delar av världen firas 1996 som ett Lutherår. Hos oss förknippas väl Luther mest med en plikt-mässig inställning till arbete. I övrigt är det inte mycket som är känt. I Finland t.ex. bedrivs en omfattande forskning om Luther. Något som man enligt artikeln speciellt uppmärksammat under senare år är ”mystikens

Månadens böneämne

- Afrika, någon väg för Gud som ger en utväg i denna akuta situation.
- Någon människa som lyssnar till Gud och tar ett inspirerat initiativ.

arv hos Luther. Mystik i kristen mening har två huvudaspekter: Guds närvaro i människan och människans erfarenhet av denna närvaro”.

Vidare läser jag att Luther var gästfri och hade en god portion humor. Han var en god människokännare, men av någon anledning tillskrevs han en del tunga regler som egentligen hade ursprung hos andra förkunnare. ”Det handlar om så mycket mer än förlåtelse, det handlar om helande, läkedom och livsförvandling. Guds nåd ... förnyar, förändrar och förvandlar oss till nya människor” lärde Luther. Artikeln är skriven av *Christian Bahr*, docent vid Åbo Akademi och förekom i SvD 27 oktober 96.

Camilla Thornberg har nyligen fyllt jämnt. Hennes tackbrev för uppvaktnings grepp tag i mig så att jag vill citera några stycken. Camilla citerar 85-åriga *Nadine Stair*. ”Om jag fick leva om mitt liv då skulle jag göra fler misstag nästa gång. Jag skulle koppla av mera och vara mjukare, jag skulle vara dummare än jag varit på den här resan, jag skulle ta saker och ting på mindre allvar. Jag skulle våga ta fler chanser, bestiga fler berg, simma i fler sjöar och titta på fler solnedgångar. Jag skulle äta mer glass och färre bönor. Jag skulle ha fler verkliga problem och färre inbillade.... Om jag fick leva om mitt liv skulle jag resa till fler platser och packa mindre i min väska. Jag skulle börja gå barfota tidigare om vårarna och fortsätta längre på höstarna. Jag skulle åka mer karusell och plocka fler tusenskönor”.

Kanske kan detta ge några impulser till att förändra mitt liv medan den första gången ännu pågår. Det är en utmaning att våga mera, att våga njuta av livet, att våga anta utmaningar, att våga lita på Gud. Det är inte för sent att tänka om.

Böneämne

Efter att *Brita Dessen* hade ringt och gett mig denna tanke för månadens böneämne skedde det ju faktiskt ett under. Den stora flyktingsskaran började helt enkelt att vandra hem igen, något som många hjälparbetare hoppats på men inte kunnat få till stånd. Kanske det fungerar även innan man ber. Fortsatt bön är dock på sin plats.

Lennart Sjögren ringde och delade sin tanke att vi borde få till stånd en dialog om moral och värderingar. På något sätt behöver landet detta. Jag har haft samma längtan i mig. Vad gör vi med vårt land? Är det någon som har konkreta ideer på hur detta kan komma till stånd? Många människor känner en stor oro inför den korruption media uppmärksammar i ledande kretsar. Även på det lokala planet finns ofta samma inställning att det gäller att ta för sig när man kan. Det är uppförsbacke för etik och moral. Hur kan vi möta denna oro och komma med ett svar? Vi måste dock börja med inställningen vi inte har SVARET. Från tidningars insändare framgår att det finns många människor med en äkta känsla för vad som är rätt och fel. Det finns många utanför vår krets som känner det så. Vi är inte ensamma. Men dessa känslor behöver kanaliseras. Sverige är sådant att intresseorganisationer och nätverk behövs för att utträtta något eller att synas och höras. Kanske vår kallelse som gemenskap är att vara de som tar initiativet till något där andra också kan medverka utifrån sina förutsättningar. Dina idéer behövs.

Anteo